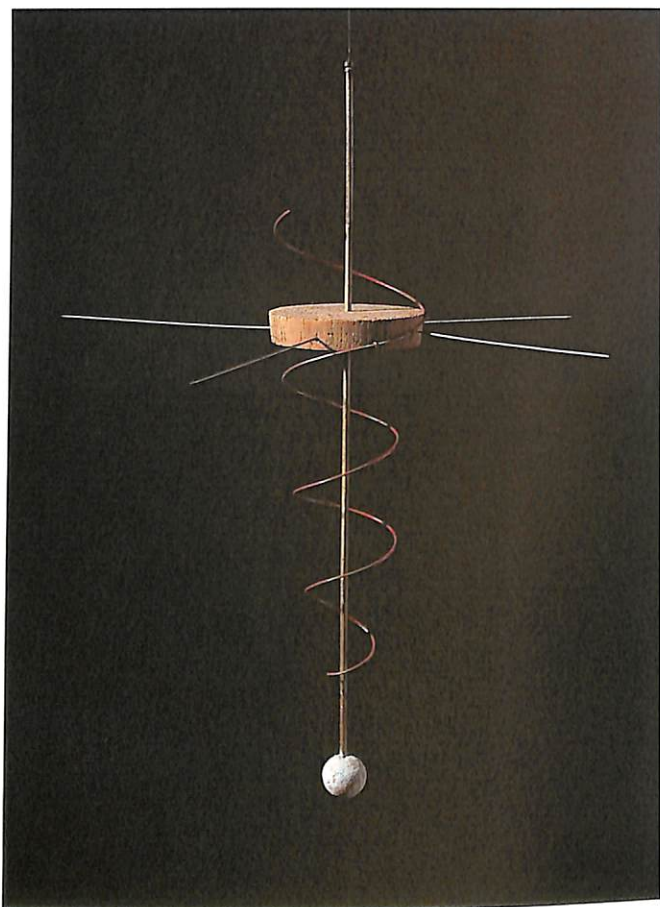
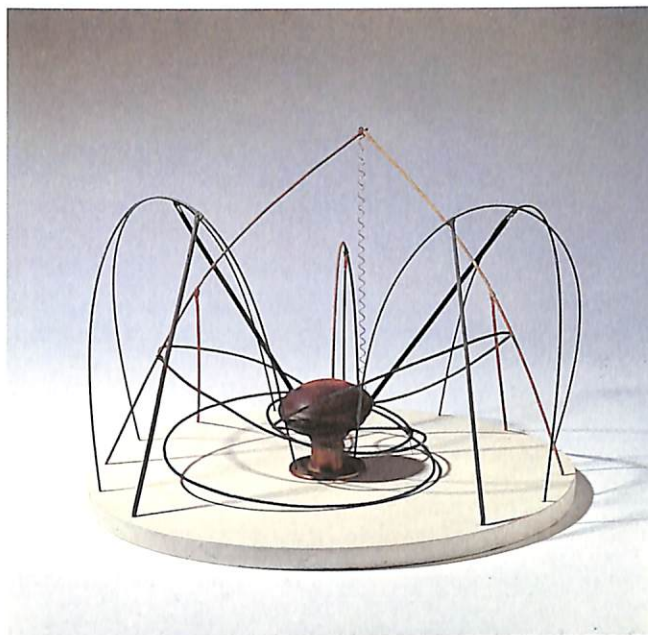

volum i el moviment virtual o real de les coses. Des de la fi dels anys cinquanta al principi dels vuitanta va desenvolupar les sèries *Ralentis* (1957), *Planimetries* (1958), *Situacions i ordenacions* (1961-63), *Trajectes* (1963) i *Ritmes*: unes obres estructurades a partir d'elements trobats, de mecanismes abandonats i d'objectes recuperats per a constituir un univers personal d'un gran contingut líric, tan imprevisit com apassionant. Un treball, artesanal i al mateix temps artístic, que representa la salvació de l'esperit d'avantguarda en els temps de la postguerra i amb el qual enllacen una gran part dels moviments de recuperació que van sorgir en aquelles dècades difícils.

Factor ascensional (Ralentis), 1957

Contaminacio, 1980

IVAM CENTRE JULIO GONZÁLEZ

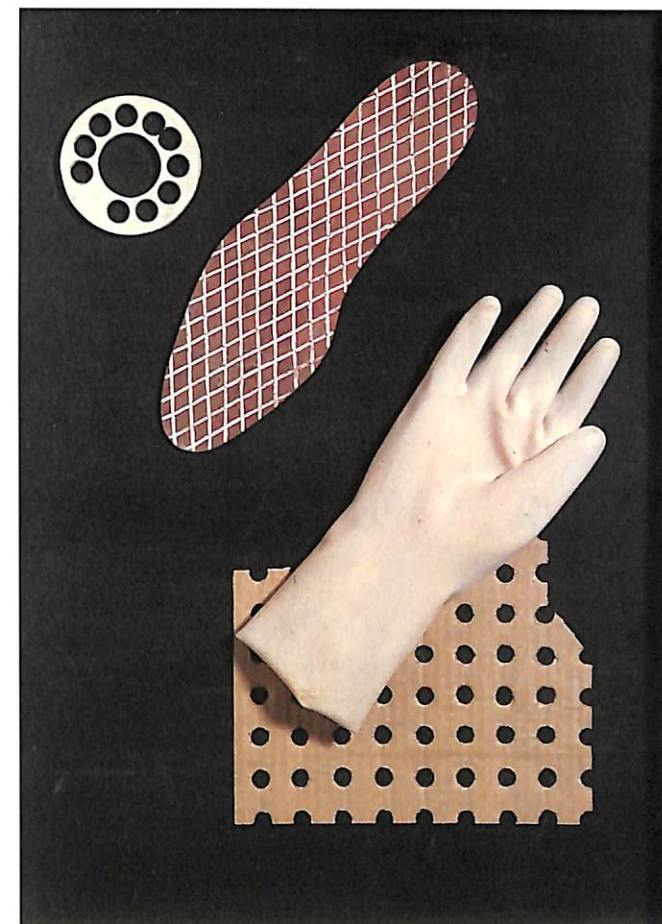
Guillem de Castro, 118 - 46003-VALENCIA
Tel. (96) 386 30 00 - Fax (96) 332 10 94

Exposició organitzada per l'Ajuntament
de Barcelona

De dimarts a diumenge d'11 a 20 hores
Diumenge, dia del Museu, entrada gratuïta
Dilluns tancat

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

BancoEspaña S.A. Tel. 3034408 46008 Valencia

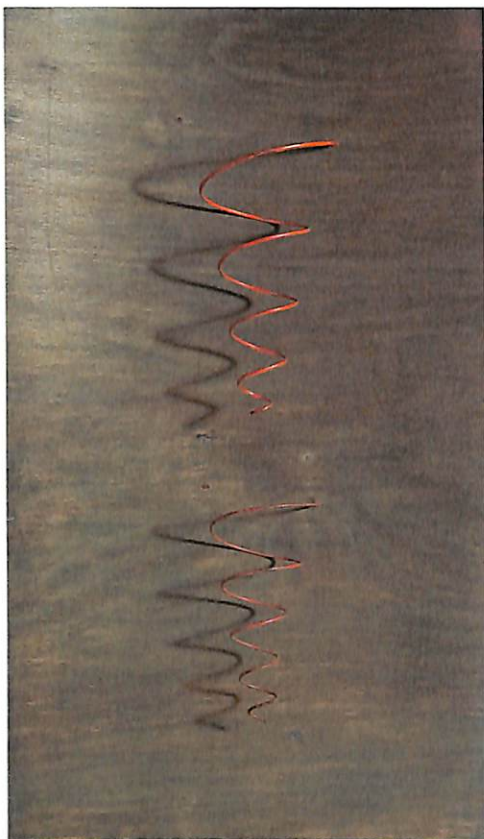

LEANDRE CRISTÓFOL

Obres 1933-1980

IVAM CENTRE JULIO GONZÁLEZ - 21 juny / 26 agost 1990

Navegació concèntrica, 1933

L'exposició "Leandre Cristòfol/Obres 1933-1980" que es presenta a l'Institut Valencià d'Art Modern és una mostra retrospectiva de l'extensa obra experimental de l'escultor català, nascut a Os de Balaguer (Lleida) el 1908, que fou realitzada a partir dels conceptes surrealistes i gestada des del silenci i l'aïllament personal.

Les escultures de Leandre Cristòfol connecten, en un primer moment de recerca, a partir de 1933, amb els treballs de Duchamp, Picabia i Calder, i són el resultat de la informació visual proporcionada pel seu amic el poeta i pintor Josep Viola, del coneixement profund de la fusteria —ofici que va exercir durant bastant temps i que sempre va estar

en l'arrel de les seues obres— i de la seua gran intuïció i voluntat per expressar-se en unes formes i idees acords amb el temps.

Partidari de la indagació en uns nous llenguatges, presenta les seues obres lligades a la intuïció, a "una intuïció cap a tot allò que et crida l'atenció", com ell mateix diria, a l'Exposició Lògicofobista de Barcelona (1936) i les Mostres Internacionals del Surrealisme a Tòquio (1937) i París (1938).

La Guerra Civil espanyola va representar per a l'escultor la desconexió amb els grups artístics catalans i altres contactes personals —com el mantingut amb l'escriptor francès Benjamin Péret que l'havia ajudat a exposar en les ex-

Nit de lluna, 1935

Finestra, 1936

hibicions surrealistes—. Un any d'estada en camps de concentració a França i Marroc l'aïllaren totalment.

En la postguerra va intentar refer la seua vida personal i professional. De 1941 a 1946 va residir a Barcelona i va establir de nou contactes que no es concretaren en res tangible. Llavors va decidir tornar a Lleida, lloc que mai no abandonarà, excepte sis mesos el 1953 per a fer un viatge, becat per l'Institut Francès de Barcelona, per Itàlia i França. A Lleida va començar a treballar en una obra en la seua gran part no-figurativa —va abandonar definitivament la figuració el 1967— i va prosseguir l'experimentació iniciada quinze anys abans que reflecteix la preocupació pel diàleg espai-